

פְּרִשֶׁת רְאָה

מתוך ספר לקוטי הלכות

ט"ז, ויברכך וכו' בכל אשר

תעשה

מי שאין תורתו אמנותו צריך לעשות איזה דבר בגון משא ומתן או מלאכה, כמו שאמרנו רבותינו ז"ל (ספרי פרשת ראה ע) על פסוק (דברים טו): וברכך בכל אשר תעשה, פי על-ידי העשייה והעסק מבררין הברור הנעשה על-ידי הדעת וכו'. אבל ההשתדלות לבד בנדאי אינו מועיל כלום, וכמו שאמרנו רבותינו ז"ל (קדושין פב.) שאין העניות מן האמנות ולא עשירות וכו', וכמו שכתוב (תהלים עה): כי לא ממוצא וממערב וכו' פי אלקים שופט זה ישפיל וזה ירים, וכתוב (דברי הימים א כט): והעשר והכבוד מלפניך. פי עקר שלמות כל הברכות וכל ההשפעות הוא רק על-ידי שלמות האמונה, שנמשך על-ידי הצדיק: (הלכות אמנין ד, אות כז)

בנים אתם לה' אלקיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת

שִׁמְךָ אצל מצוה זאת ניקא לקרותם בשם בנים, כי הא בקא תליא והוא טעמו של מצוה זאת, פי ה' יתברך אומר לישראל: בנים אתם וכו' ועל-כן אסור להתגודד ולעשות קרחה על מת, פי צריכין להאמין שבאמת המיתה טובה גדולה מאד כפי לזכות על ידה ניקא להגיע לבחינת בן, שעקר גזרת המיתה הוא כדי לבטל ולבלות בעפר וזהמת בחינת העבד, כדי שנוצה לעתיד לקום בתחיה בגוף וכו' וזו נזכה להיות בבחינת בן כמו בן המחפש בגנוי אביו, פי אז נזכה להפירו יתברך בבחינת שם העצם, ועל-כן מקשר היטב מקרא הנ"ל בקשר נפלא, פי דיקא מחמת שישאל נקראים באמת בנים בחינת בנים אתם לה' אלקיכם, ועל-כן לא תתגודדו וכו', פי המיתה טובה גדולה כדי לזכות להגיע על-ידי זה לבחינת בן בשלמות. (הלכות ברכת השחר ג, אות מה)

ט"ג, למען תזכר את יום

צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך

האדם צריך לזכר היטב היטב כל ימי חייו בכל יום ויום את יום צאתו ממצרים, דהיינו מה שיצא ממצרים בחפזו קדם הקץ רק בחסדו, שמחמת זה עובר עליו מה שעובר, פי בכל דור ודור חייב כל אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים (פסחים קטז): על-כן צריכין לזכר בכל יום גדל חסדו ויתברך שהוציאו ממקום שהוציאו, שהוהו בחינת יציאת

השמת

רבי נחמן

אמרס"פ

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* כוכבי אור *
* ספורים נמלאים *

עוד היה מעשה שאחר הסתלקות רבנו ז"ל היו חלוקי דעות איפה יניחו את רבנו ז"ל, כי אנשי החברה קדישא לא רצו שיניחו את רבנו ז"ל רק על בית החיים החדש, מחמת שעל הישן כבר לא הניחו מזמון רב, ואנשי שלומנו מטעפליק רצו דוקא לקח את רבנו ז"ל לטעפליק, ואנשי שלומנו מטהיראוויצא רצו לקח אותו לטהירווויצא, ורק הר' נתן היה האחד שצעק שהוא יודע אשר רבנו ז"ל רצה דוקא לנוח על בית החיים הישן הזה, ומוכן אשר הרב ר' נתן היה מתבטל בדעתו מחמת שהוא היה רק אחד, אבל תכף בא הירש בער אל מוהרנ"ת ושאל אותו אם אתם יודעים שרצון רבנו ז"ל היה לנוח על בית החיים הישן, אז תחכו מעט ותגמרו חפציכם.

ע והלך תכף אל האיספראווניק ולקח רשיון בשביל שני קברים, על פן יכלו עוד לעשות איזה בית קטן. וזה הבית נתעוררה אשת רבנו ז"ל השניה (שלא היה לה עמו שום שיכות כלל, ואמרה עליו "אספרה בבורך ולא ראיתך אדמך אכנך ולא ידעתך") שיעשוהו ממנוה וכן הוה. (ורמז הרב ר' אברהם על זה "ביתו זו אשתו").

ע ואחרי פטירת רבנו ז"ל היו ידידים אהובים לאנשי שלומנו ומכל שכני למוהרנ"ת ז"ל, ומוהרנ"ת ז"ל היה לו צווי מרבנו ז"ל שידבר עמם. על פן בכל פעם שהיה באומין היה לו וויזיט [בקור] אצלם ודבר עמם. ופעם אחת נכנס עמם בבקירות גדולות כל כך עד שצעק ואמר, מה רצה רבנו ז"ל ממנו. וגם פעם אחת היה אחד אצל רבנו ז"ל, ושאלו רבנו ז"ל במה מחזק את עצמו בנפילתו מעבודת השם יתברך, ענה ואמר עם דף גמרא.

ע ענה רבנו ז"ל ואמר אליו אני דר בעיר גדולה ויש בה אפיקורסים גדולים, ואני מחיה את עצמי ב'רוך הוא שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים וכו'...

(המשך מעבר לדף)

לאלה יאמני נתנו לפניכם היום

מצרים, ואף-על-פי שעתה עובר עליו מה שעובר, בודאי הקדו והטובה שעשה עמו ה' יתברך בודאי אינו לזיק חס ושלוש, רק שצריך עתה לעבר בענינים האלה ולהתנסות בהם, אבל סוף כל סוף יגמר ה' יתברך את שלו מה שהתחיל ברחמי להוציאנו ממצרים מתקף הסטרא אחרא כדי לקרבנו לעבודתו יתברך, פי דבר אלקינו יקום לעולם. (הלכות ברכת הפרות ה, אות ז)

== כרוז ==

לכל אחינו בית ישראל

אמר רבינו ז"ל: מה אומר לכם, אין דבר גדול מזה, היינו להיות אצלי על ראש השנה.

אע"פ ששאר צדיקים אינם אומרים כך, כי אצלם אינו חיוב גדול כל כך היות אצלם על ראש השנה, הרי עוד קושיא אחת. (כלומר בלא זה כבר מקשים עליו קושיות הרבה, ויהיה קשה עליו עוד קושיא זו גם כן, מה שהוא מזהיר ביותר להיות אצלו על ראש השנה דייקא יותר משאר הגדולים.)

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב,סו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

סיפור השבוע

(המשך הסיפור)

זראות באב"י הנחל

= מועדי ה' - ראש חודש =

🕯 **השוב** לאחד, שבראש חודש אוכלים מאכלים של שבת - בשר ודגים.

עש ... מן התועים וכו'. ויש אומרים שנה אחד מהטעמים (נסח אחר שנסע) שבו רבנו ז"ל באומין כדי שישא את ראש ה' נתן והר' נפתלי שהיה לבם נשבר מאד, ופה כשיראו שיש אפיקורסים כאלו יחיו את עצמם על שהם מאמינים בה' וכו'.

עש פעם אחת בא מוהרנ"ת אצלם ושאלו אותו איזה חשבון עמק, אשר כמר אחד חכם גדול יגע את עצמו כמה שנים עליו, ובקש שיתנו לו חדר מיוחד ושהה שם ערך שעה וחצי ועמד רגלו אחת על הספסל והשניה על הארץ וסתם את עיניו ועמק את מחו ואמר להם. ויספרו לו שנה הכמר יגע את עצמו כמה שנים, וכשעמד עליו עשה יום טוב וסעדה. ולקח מוהרנ"ת ז"ל וצרף לזה החשבון איזה מספר, ואמר להם כי עכשו אפלו יגע את עצמו כמה שנים לא יעמד עליו. ואלו האפיקורסים הנ"ל, היה מוהרנ"ת ז"ל חשוב אצלם מאד מחמת שראו צדקו וישרנותו ומסירותו בכל לב ונפש אל רבנו ז"ל, וישר בעיניהם מאד.

עש ובעת המחלקת הגדול עליו, אמר הירש בער למוהרנ"ת ז"ל אם תסכימו אני אכתב בקשה להקיסר בעצמו, ואז עד עשרים וארבע שעות לא ישאר שריד ופליט מן המתנגדים. ויען מוהרנ"ת ז"ל ואמר אליו: ראשית איני רוצה חס ושלוש שיתגבר ההתנגדות יותר; והשנית איני רוצה שיהיו הם הנרדפים ואני הרודף, אני אין לי עצה אחרת רק תפלה. ופעם אחת דבר הירש בער עם מוהרנ"ת ז"ל מענין מציאות הויה: ענה ואמר אליו: וואס רעדסטו מיט מיר פון גאט איך זאג דיר "ואראה את ה'" איך האב גיזענהן גאט [מה אהה מדבר אתי מאלקים? אני אומר לך "ואראה את ה'" אני ראיתי את האלקים] והאמין לו.

עש פעם אחת כשבא לאנדע מבארדיטשוב הביא לביתו מתנות הרבה וכו', ותכף כששמע שמוהרנ"ת ז"ל באומן, אז קדם שהלך לביתו הלך אליו. ודבר מוהרנ"ת ז"ל עמיהם מהתכלית שהעולם הזה אינו כלום וכו', והעולם הוא מלא יגונות וכו', והיה לפלא בעיניהם במחשבתם הלא אני באתי עכשו מבארדיטשוב ויש לי כל טוב וכו'. ענה מוהרנ"ת ואמר, יכול אחד לבא מבארדיטשוב עם מתנות הרבה, ויביא לאשתו טבעת זהב ולא תישר בעיניה ויהיה נעשה מחלקת עד שהיה אצלו טוב מות מחיים. וכן היה תכף עם לאנדא, שהלך לביתו ונתן לאשתו הטבעת של הזהב, ולא ישר בעיניה ונעשה מחלקת עד שהיה אצלו ממש טוב מות מחיים, והלך תכף אל מוהרנ"ת ז"ל ואמר אוי האט איהר גוט צוגיטראפן [אוי, נחשתם נכון] ...

(ההמשך יבא ב"ג)

נתנים יקרים

נא לא לשכוח

ולתרום, בכל הזדמנות, לעלון המושקע שלכם.

(נטל ההוצאות כבד מאד)

*

ניתן לתרום באמצעות כרטיס אשראי בכל מכשיר "קדימות" תחת השם

השבת של רבי נחמן מברסלב

או להפקיד בחשבון דואר מס'

89.2255.7

*

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"

(רבי נתן)

הכנסת אורחים, ב'

הכנסת אורחים תלמידים חכמים הוא תקון התפלה. כי יש לכל אדם תפלות רעות והם מבלבלין אותו בשעומד להתפלל תפלה הראוי להתפלל. והכנסת אורח תלמיד חכם הוא תקון לזה (ליקוטי מוהר"ן, סימן ר"ט).

... יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותוכני להכניס אורחים תלמידי חכמים בתוך ביתי, ואזכה לקבלם בכבוד גדול ולכבדם בכל עז ופאר, עד שיעלה לפניך מצוה זו של הכנסת אורחים תלמידי חכמים כאלו הקרבתי תמידיו בסדרך. ובזכות זה תעזרני שאזכה להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה בכל לב ונפש ובמחשבה זכה ונכונה לשמך הגדול לבד באמת, ובלי שום בלבול וערוב הדעת, ובלי שום מחשבות זרות כלל. ותשמרני ותצילני מתפלות רעות, ולא יבלבלו התפלות רעות את תפילתי הקדושה. ותתקן ותוכן את תפילתי, ותהיה תפילתי שלמה וסדורה בפי, ויהיו נא אמרי לרצון לפניך אדון כל.

ותעלה תפילתי לפניך לרצון למעלה למעלה, ותעלה ותנשא להיות כתר לראשך. ותמלא כל משאלותי לטובה ברחמים, "האזינה ה' תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים רבב חסדך ענני באמת ישעך. יערב עליו שיחי אנכי אשמח בה. יתמו חסאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את ה' הללויה": (מתוך לקוטי תפילות א' - תפילה ע"ד)